

ΔΙΕΘΝΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΚΟΒΟΛΤ ΚΝΙΓΗΤ

Η ΠΡΟΞΕΝΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΤΖΕΪ'Υ'Ν

Μύρα Γ'άλον είχε βαρεθή πειά ν' άκούη τούς άπελευθώτους έπαινοους της θείας της για τόν Τόμ Μέλρος. Για μιά νέα φιμωρη και μορφωμένη θείος ή Μύρα—ήταν διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Κάμπριτζ και μάλιστα άριστοθόχος—ή όποια είχε πάει στή μακρονή Αυστραλία για να περάση τρείς μήνες κοντά στην άδελφή της μητέρας της, καταντούσε άναρδο ν' άκουη από τό πρωί ώς τό βράδυ : «Ό Τόμ Μέλρος τούτο ...ό Τόμ Μέλρος έκεινο.

Έτσι ή Μύρα είχε άντιπαθήσει τόν Τόμ προτού άκούη τόν γνωριστή κι' ήταν εύτυχής γιατί ό νέος έλειπε δύο μήνες τώρα στο Σίδνεϋ.

Μιά μέρα τέλος, ή θεία Τζέϋν άνήγγειλε χαρούμενη :

— Μύρα, έχω κάτι εύχάριστο να σοβ πώ! 'Ό Τόμ φτάνει με τό άπογευματινό τραίνο. Έ, δέν σ' ευχαριστεί ή καλή αυτή είδησις;

— Όχι, θεία μου...ούτε μ' ευχαριστεί αυτή ή είδησις, ούτε θέλω να τόν γνωρίσω! Όχι! Βαρεθήκα πειά να σάς άκούωυ να μιλάτε διαρκώς για τόν Τόμ Μέλρος...Η μήπως επειδή είχε πλούσιος χάσατε όλοι σας τό μυλό σας μαζί του.

— Όχι παιδί μου, δέν τόν έπαινώ γιατί είχε πλούσιος. Υπάρχουν άλλοι πολύ πιο πλούσιοι άπ' αυτόν. Άλλά ό Τόμ είχε μεγάλιος... δέν έννοοι στο άνάστημα, αλλά ός άνθρωπος, ός καρδιά...Έπειτα, ή μητέρα σου έπιθυμεί πολύ να...

— Η μητέρα μου; Θέλεις να πής ότι ή δυό σας σκαρώσατε μιά δολώληρη μηχανογραφία εις βάρος μου; φρόναζε ή Μύρα άγανακτισμένη.

— Όποτε, έτσι ξεηγιόταν ή άτέλειωτη άλληλογραφία της μητέρας της και της θείας Τζέϋν τόν τελευταίο καιρο και τό ανέλιπτο ταξίδι της στην Αυστραλία. Άλλά τι κομική σκέψις, θεέ μου! Αυτή, ή άριστοθόχος του Πανεπιστημίου του Κάμπριτζ να παντρευή τόν Τόμ Μέλρος, έναν άφρόνη κάποιου χωριού της Αυστραλίας! 'Α, όχι! 'Ηταν πολύ ταπεινωτικό να την ξεπελεύσονται έτσι.

Φουρισμένη, ή Μύρα πήγε και κλείστηκε στην κάμαρά της. Και τό άπογευμα, από νορίς, για ν' άποφύγη χαμιιά συνάντησι με τόν Τόμ, καρβαίλιεψε τό άλογο της και βγήκε περίπατο. Προχώρησε άρκετά, ώσώτου εφθάσε σέ μιά χαράδρα, στο βάθος της όποιος κινούσε ήρεμα ένα ποταμάκι. Τό μέρος αυτό ήταν ό αγαπημένος της περίπατος. Ξεπέφανε εκεί, ξεπλώθηκε στο γρασιδί, εύχαριστημένη για τή μοναξιά της. Σε λίγο, έβγαλε τά παπούτσια της και τις κάλτσες της και προχώρησε ως τή μέση της κοίτης του ποταμού όπου σχηματιζόταν ένα νησάκι. Έκει κάθησε σ' ένα βράχο και με τά πόδια της μέσα στο νερό, διασκεδάζε κι' άπολάμβανε τήν όμορφιά του τοπίου.

Πέρα προς τή Δύση βαρειά, μαύρα, άπειλητικά σύννεφα σκέπαζαν τόν ούρανο πού άπλωνόντουσαν όλοένα. Η άτμόσφαιρα ήταν βαρειά όπως είναι συνήθως πριν από τις καταιγίδες. Φύλλο δέν σάλευε. 'Ό ήλιος κόντευε να δώση όταν ή Μύρα σκέφθηκε ότι θάσαν φρόνιμο να έπιστρέψη προτού ξερατάει ή μητέρα. Μερικές σταγόνες βροχής είχαν άρχισει νιούλας να πέφτουν. Άσταράξ έξοχίζαν με τή λάμψη τους τά πυκνά σύννεφα κι' άπειλητική ή βροχή άκουνόταν τώρα πολύ κοντά. Ξενοιαστή όστόσο ή Μύρα γέλασε δυνατά... — Έες!... Σετς... άκούστηκε ξεαφνα από τήν όχθη μιά άνδρική φωνή.

Ξαφνιασμένη ή Μύρα γύρισε και κίταζε. Ένας ύψηλόσωμος άνδρας με άδρα χαρακτηριστικά με τό πρόσωπο ψημμένο από τόν ήλιο στεκόταν εκεί και τήν κίταζε.

— Καλά θά κάνης κορίτσι μου τής φρόναζε πάλι να φύγης γρήγορα από τό νησάκι.

— Γιατί παρακλώ; ρώτησε ή Μύρα δυσραεστημένη για τό τρόπο του άγνώστου.

— Γιατί άν δέν φύγης θά σέ πάρη τό ρεθμα πού κατεβαίνει. Στην πέρα χώρα ή βροχή πλημμύρισε τόν τόπο και τά νερά έρχονται κατά δω. Έμπρός! Μην άγοπορευτείς...

— Έμένα μ' άρέσει να μείνω και θά μείνω. Δική σου είνε ή ρεματιή!

— Κατά διαβολική σύμπτωσι ή περιοχή αυτή μου άνήκει άπάντησε ό άγνωστος. Έπομένως άν δέν φύγης άμέσως θά αναγκαστώ να σέ βγάλω διά της βίας.

Η νέα κίταζε τήν τριμμένη φροσιά του νέου και κοροιδευτικά ειπε:

— Ό, συγγώμην αλλά δέν μου κάνατε τήν έντύπωσι γαιοκτήμονος.

— Νομίζω πως ειπθε ή ανεψία της θείας Τζέϋν Μόργχαν, ειπε ό νέος χωρίς να δώση σημασία στα πειρακτικά λόγια της νέας. Τό μάντεφα από τήν άγγλική προφορά σας... Έμπρός, έλάτε! Μικρή άνόητη δέν φαντάζεστε τόν κίνδυνο πού σας άπειλει.

Η Μύρα κάτι θέλησε ν' άπαντήση, μα δέν πρόφθασε. Η φοβερή βουη του χειμάρρου πού κατέβαινε κι' ή ξαφνική τρομακτική μπράρα πού έξέσπασε τή έκαναν μονομιάς ν' άντιλήφθη τόν φοβερό κίνδυνο πού διέτρεχε. Έσπευσε να φύγη αλλά τό κβμα του νερού πού εφθάσε άκράτητο τήν έκανε να κλονιστή. Πιάστηκε τότε από τό βράχο ενώ τό νερό τήν σκέπαζε νιούλας στα γόνατά της.

Άλλά ό νέος έσπευσε κοντά της και τήν άρπαξε στη δυνατή άγκυλιά του. Τό νερό είχε φθάσει σχεδόν ως τή μέση του κι' όλοένα άνέβαινε. Σπασμένοι κλώνοι και ξεριζωμένοι κορμιοί δένδρων περνούσαν μπροστά τους σάν σαίτες καθώς τους παρέρσενε τό όρμητικό ρεθμα.

Με ύπεράνθρωπες προσπάθειες ό νέος άντιστεκόταν στην όρμη των νερών και, βήμα προς βήμα, κινδυνεύοντας να παρασυνθής μαζί με τό φορτίο του, κατώφθηκε τέλος να φθάση στην όχθη.

Μουσκεμένοι, κ' οι δυό, άπομακρύνθηκαν από τή ρεματιά. Τό άλογο της Μύρας τρομαγμένο είχε φύγει.....

Μετά λίγα λεπτά, τά ξεπλώματα πόδια της Μύρα είχαν πληγίσει άπάνω στις πέτρες και σ' άγκυθία και ή νέα περπατούσε με κόπο. Τότε ό άγνωστος τήν πήρε πάλι στην άγκυλιά του, και με δυσκολία άρχισε να περπατά ή μέσα στην καταιγίδα....

— Θα σάς πάω έδώ κοντά, σ' ένα ύποστατικό μου—ειπε ό νέος ό όποιος σ' όλο αυτό τό διάστημα δέν είχε μιλήσει—Έκει, θά ζήσω τό άμάξι και θά σάς μεταφέρω στο σπίτι σας. Εύτυχώς πού περνούσα και να πάω στο ύποστατικό μου άλλωλώς θά πνιγόσαστε... Σήμερα μόλις εφθάσα από τό Σίδνεϋ. Άλήθεια, τ' έννομά μου είναι Τόμ Μέλρος.....

Μολοντί ή Μύρα χροστούσε τή ζωή της στον Τόμ,κι' ενώ παραδεχόταν ότι ήταν ένας πολύ συμπαικτικός νέος, όστόσο ή σκέψις ότι ή θεία Τζέϋν με τή μητέρα της είχαν σχεδιάσει να τήν παντρεύουν μαζί του, τήν έ-

κανε να φέρηται με ψυχρότητα στον νέο. Δέν άφανε περιστασι πού να μη κάνει ύπαινηγμός για τή μειονεκτική θέσι του άνθρώπων άπέναντι των ανθρώπων των γραμμάτων. 'Ό Τόμ χαμοέλουσε και δέν άπαντούσε στα πειράματά της. Μονάχα κάποτε τή ρώτησε.

— Θαρρώ πως έσύ Μύρα έχεις πάξει κάποιου πτυχίου;

— Είμαι άριστοθόχος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Κάμπριτζ, ειπε ή νέα.

— Δέν φαντάζομαι αυτό νανε έμπόδιο για να έγκατασταθής κανεις στο Μπουλαγόν;

— Πιθανόν! 'Όποσώδηποτε, ό προορισμός μου δέν είναι να μείνω σ' αυτό τό χωριό. Φεύγω τήν μεταπροσχη έβδομάδα και επιστρέφω στην Άγγλία.

— Πούς ξέρει, πιθανόν να συνταξίδεψουμε.

— Μπά! Σκέπτεσαι να πάς στην Άγγλία; ρώτησε ή νέα με άποοία.

— Ναί. Τα Σωματια με έξέλεξαν Πρόεδρο της 'Αγροτικής Έπιτροπής, ή όποια θά έπισκεφθή τά Εθροπαικά Κράτη.

— Μύρα—ειπε ή θεία Τζέϋν, όταν εφγνε ό νέος—φέρθηκες με άγένεια στον Τόμ. Ντρεπόμαι για λογαριασμό σου! Η μήπως φαντάστηκες ότι επειδή πήρες ένα πτυχίο, πρέπει να περιφρονής τούς άλλ-

